

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

கவிச்சக்கரவர்த்தி செயங்கொண்டார் இயற்றிய
காராண விழுப்பரையன் மடல் என்னும்
ஆதிநாதன் வளமடல்

Etext Preparation:

Input (in *Saraswathi* font): Dr. N. Ganesan, Houston, TX

Conversion to TSCII: Dr. Kumar Mallikarjunan

Proof reading: Dr. Kumar Mallikarjunan, Blacksburg, VA

Web page design: Dr. Kumar Mallikarjunan, Blacksburg, VA

This Etext file has the verses in Tamil script in TSCII-encoding. So you need to have a TSCII-conformant Tamil font to view the Tamil part properly. Several TSCII conformant fonts are available free for use on Macintosh, Unix and Windows (95/98/NT/3.11) platforms at the following websites:

<http://www.tamil.net/tscii/>

<http://www.geocities.com/Athens/5180/tsctools.html>

In case of difficulties send an email request to Dr. K. Kalyanasundram (kalyan@geocities.com) or Dr. Kumar Mallikarjunan (kumar@vt.edu) .

© Project Madurai 2000

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of Tamil literary works and to distribute them free on the Internet. Details of Project Madurai are available at the website <http://www.tamil.net/projectmadurai>.

**கவிச்சக்கரவர்த்தி செயங்கொண்டார் இயற்றிய
காராண விழுப்பரையன் மடல் என்னும்
ஆதிநாதன் வளமடல்**

தூது செல்வாரே தெய்வம்

கொன்றை முடித்தார்க்கும், கோபாலர் ஆனார்க்கும்,
அன்று படைத்தார்க்கும் ஆளல்லேம் - இன்று
மடப்பாவை யார்நம் வசமாகத் தூது
நடப்பாரே தெய்வம் நமக்கு.

சன்மார்க்கம்

மாதர் இளமுலைகள் வாழ்க! மனைவாழ்க்கை
நீதி உலகில் நிலைநிற்க; நின்றியங்கும்

சாதி சராசரங்கள் எல்லாம் தனிமகர
கேதனன்தன் ஓராணைக் கீழ்நடக்க; மேலையோர்

ஓதிய எண்பத்து நான்குநூ றாயிரமாம்
பேதம் அவையனைத்தும் பெண்ணுருவோ டாணுருவாய்

ஆதி உலகுதித்த அன்றுமுதல் இன்றளவும்
சாதனமாய்க் கூடி வருகின்ற சன்மார்க்கம்,

கள்வரே! கேண்மின்

ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தாமடங்காப்
பேதையில் பேதையார் இல்லென்று பேசுகின்ற

5

மூதுரையைக் கேட்டேயும் மூர்க்கராய் ஓர்ப்பின்றி
மாதர் திறம்பழிக்கும் வன்னெஞ்சக் கள்வரே!

காமவயப்பட்டுர்

கோதையர்பால் கூடக் குளமாழ்வான் கோரையெழுந்து
ஏதுகொடு திட்டாந்தம் இட்டுரைக்கும் என்னேயோ?

பேதை எனவுரைக்கும் பித்தர்காள்! இத்தரணிப்
பூதாதி பல்லுயிர்கள் எல்லாம் புலப்படுத்தும்

மூதாதை யார்ஒருத்தி முன்னமையக் கண்டுபதைத்து
ஏதேனும் ஒன்றைநினைந்து ஏதேனும் செய்தலுமே

ஆதி அகத்தியனும் அங்கே வசிட்டனும்தாம்
காதலராய்ப் பண்டு கலசத்தே வந்தகதை

10

வேதா கமம்அன்றோ? மிக்கதன்றே! சக்கரக்கைப்
பீதாம் பரந்தன் பெருந்தேவி மார்இருவர்

சேதாம்பல் வாயூறும் தேனூறல் தேக்கிஅது
போதாமை யாலன்றோ போய்ப்பதினா றாயிரவர்

சீதமுலை வெள்ளம் திளைத்திளைத்த தென்னேயோ?
யாதவர்தம் செல்வத்தை இச்சித்தோ? பித்தராய்ப்

பாதி உடம்பொருத்திக்கு ஈந்தும் படர்சடையின்
மீதும் ஒருத்திக்கு வீடு கொடுத்துஅரனார்

காதல் உழந்திலரோ? காமக் குடில்வாழ்க்கை
நீதி உலகில் நிலைநிற்கும்; மெய்க்கடாப்

15

பேதைப் பருவத்தே பிள்ளை முருகவேள்
தாதைக்குத் தக்க மகன்ஆ தலைப்பெற்றுக்

கோதைக் குறமங்கை கொங்கையிணைக் கோட்பட்ட
வாதைத் தனத்துக்கு மாறுண்டோ? ஏறுண்ட

போதத்து உதிரம் பொசியாது புண்வாய்கள்
சேதித்த கள்ளிபோல் தெள்ளருவி சேர்ந்தொழுகச்

சாதற்கு இசைந்தும் தலையிறுதி வந்தும்அவள்
பாதத்தை இத்தனைநாள் பற்றிவிடா தேகிடந்த

மேதித் தலையவுணன் விக்கிரமன் இக்கருமம்
சாதித்து நட்ட சயத்தம்பம் அன்றோ?மற்று

20

ஈதெல்லாம் நிற்க;கீழ் இந்திரனார் மந்திரித்துக்
காதல் கடைகூட்டக் காமப்பால் வேட்டுத்தம்

போதம் உடையாமல் பூஞ்சாய்ப் போந்தாரைக்
கோதமனார் இட்ட கொடுஞ்சாபம் சாபமோ?

ஊதியம் அன்றோஅஃது ஒன்றா யிரமானது?
யாது மிலீர்காள்! அறியீரோ? இத்தரைமேல்

சாதூரிய வானகலாச் சந்திரனார் தாரையெனும்
மாதின் இளமை வளமைப் பசையெல்லாம்

ஊதி உருக்கி உறிஞ்சிக் குடித்துள்ள
கோதை உமிழ்தலுமே கொண்டுபோய்ப் பண்டையினும்

25

போதனைகள் செய்து புதனைஅவள் போய்ப்பெற்ற
சூதகமும் நீக்கிச் சாதாரமெனக் கைக்கொண்ட

பீதகனார் இந்திரனார்க் கென்றும்ப்ர தானராய்
மேதைகளின் மேம்பட்டார் அல்லரோ? மேலொருநாள்

ஆதரவு கூர அனலோனை முன்விழுங்கும்
சூதனைய கொங்கைச் சுவையை அவாவினான்

மாதரும ராசன் வயிறு புகவிழுங்கிப்
போத விடாதே புதுக்கியது காமத்தின்

சாதன மாமென்றே சம்பிரதம் காட்டவோ?
சீதபரி காரமோ? சேயதே போய்த்தவம்செய்

30

காதறைகள்! கேளீரோ? காண்டா வனமெரித்த
போதகமாப் போரேறு பொன்முடியைப் போக்கெறிந்து

மூதறிவு பட்டோடி முண்டித்துக் கண்டித்த
பாதித் துவராடை போர்த்துப் பகவராய்

ஓதக் கடல்துவரை யுள்புக்கு அதுமுத்திக்கு
ஏது வழியென்றுஅன்று ஏறடர்த்தோன் பின்பிறந்த

மாதுதன் கொங்கை வழிதேடி யேயன்றோ
மேதகு மாதவம்தான் வேண்டினான்; மிண்டேயும்

மாதுங்க வித்தகனார் வத்தவனார் தத்தையைமுன்
கீதங்கள் ஓதுவித்துக் கீழ்முழையே கொண்டுபோய்க்

35

கோதன்மை செய்து குருதக் கிணைகொண்டது
ஏதென்றென் வாயால் எடுத்துரைக்கேன்? இத்தரைமேல்

நாதனாம் நம்பிதிரி யம்பகனார் வேழம்பக்
கோதை குடித்துக் கொடுத்தநீர் தாங்குடித்தற்கு

ஏது துறையென்று அறியாது நின்றபழங்
காதையிது கல்வெட்ட வேண்டாமே! காமத்துத்

தாதலைப்பால் அன்னத் தமயந் தியைஇமையோர்
ஆதரிப்பத் தானும் அதனுக்கு இசைந்துஅவள்பால்

தூது நடந்துஅவளைக் காண்டலுமே தொண்டையடைத்து
ஏது படிவென்ன வென்றே இளமனப்பட்டு

40

ஓது மணம்புணர்ந்த உத்தமனை இத்தனைநாள்
ஆதி நளன்சளனென்று ஆருரைத்தார்? மீன்நாற்றம்

காதம் ஒருநான்கும் கந்திக்க நிந்திக்கும்
சாதியிலே உள்ளாளைத் தாகித்த மோகத்தால்

பாதையிலே பாய்ந்து பராசரனார் தாம்புணர்ந்து
போதுவதன் முன்சனித்த புத்திரனார் அல்லவோ

வேத வியாதனார்? மேற்குலத்தோர் கீழ்க்குலமாம்
பேதம் கருதினரோ? பேதையர்க்குப் பெண்பிறப்பென்று

ஓதும் நலமே குலமென்றே உற்றனரால்;
மாது திலோத்தமைஓர் மாயக் கிளிவடிவாய்

45

ஆதி வியாதன் அருகே பறத்தலுமே
பாதி உடலுருகிப் பாய்ந்துபோய்ப் பொந்திருந்த

மாதினும்தான் பொய்யோ? மகனார் சுகனாராம்
சாதனமும் பேருமே சான்றன்றோ? தோன்றஉமக்கு

ஓதாது வைத்தேன் ஒழுக்கத்து இவையெல்லாம்;
மேதாவி கட்கும்அவ வீமார்ச் சுகநகுல

சாதேவர் என்றிவர்க்கும் தையல் ஒருத்தியுமே
மாதேவி ஆனகதை மாபா ரதம்என்னும்

வேதா கமத்தின் விதியாய்க் கிடந்ததது
ஆதேசம் பெற்றால், அடாதனவே செய்யத்தான்

50

உலகப் பொருள்களின் இயல்பு

போதாதோ? இத்தனைக்குஆர் போதுவார்? - போதமிலாச்
சாதகமே அன்றிலே சக்கர வாளமே

ஓதிமமே உள்ளிட்ட புள்ளெல்லாம் ஓரிடத்துக்
காதல் மடப்பெடையைக் கையகலின் மெய்யுருகி

நோதகவு செய்வதல்லால் நும்மைப்போல் எம்முடனே
வாதுசெய மாட்டாவே; மற்றும் அசேதனமாம்

சூத அசோக சுரவகுளம் உள்ளிட்ட
பாதவங்கள் பார்வைதான் பல்லவங்கள் போற்சிவந்த

சீத மலரடிதான் செங்கைப் பசுந்தளிர்ந்தான்
கீத அமுதமொழிக் கிஞ்சுகவாய் ஊறல்தான்

55

மீது படுதலுமே வேரி மலர்துதைந்து
தாதும் இலையும் தளிருமாய் நின்றுஆலும்; -

மாதருக்கு எதிரான பாதகர்

சேதனமாய் உள்ள திருவுடையீர்! நும்வாயால்
கோதை நறுங்குழலார் கூட்டம் துறந்திருத்தல்

ஆ!தகாது என்றுரைத்தால் ஆகாதோ? அந்நாளே
போதவிமும் பிண்டிக்கீழ்ப் பிண்டிக்கும் போதாத

மாதவமேற் கொண்டு மடவார் திறங்கெடுவீர்
தீதுகெடீர் என்றுசில சித்தர்தாம் பேசுவதும்

பாதகர் போல்உம்மைப் பாங்கறுத்துத் தம்முடைய
ஆதரவு தீர அனுபவிப்ப தன்றாகில்

60

முத்திக்கு வித்து

போதுபுகா தேசரிதை போக்கவோ? - ஆகமத்தின்
நாதமுமாய் நின்றனவும் நான்கே;அந் நான்கினுக்கும்

ஆதி அறம்பொருளென்று அவ்விரண்டும் காமத்தைத்
தாதையொடு தாயாய்ச் சனிப்பிக்கும்; இக்கருமம்

முதுணர்வு முத்திக்கு வித்தாம் எனவுணர்ந்து
மீதுணரப் பாராதே வித்துக்குற்று உண்டுஅதனைப்

பல சமயக் கொள்கைகள் (பரபக்கம்)

போத எறிந்துபோய்ப் பூசனைக்குப் புல்பறித்து
மாதர்க்கு அனுசிதராய் வற்றி வறளெழுந்திட்டு

ஊதப் பறப்பார்போல் ஊணுறக்கம் கைவிட்டுத்
தாது கலங்கித் தலைபறித்துத் தம்முயிர்க்கு

65

நோதக்க செய்து பிறவுயிர்க்கு நொந்தனராய்த்
தீதுக் கிசையாதே சித்தாந்தப் பித்தேறிச்

சாதிப்பாய்ப் பீலி தரிப்பாரும், தம்பசியின்
வாதை தவிர மனம்திரியாக் கஞ்சிதனைப்

போதுசெய வேண்டிப் புதுமருதப் பூவடுத்த
பீதக ஆடை உடல்மூடிப் பேய்த்தனமாய்ச்

சாதுகமே கல்லுகமே சாதூரிக மாலைகளின்
பேதகமே என்று பிரகடங்க ளேபிதற்றிப்

போத முதுமரத்தின் பொந்திலே முத்தியினைச்
சாதிப்பாய்த் தற்கிடந்து நிற்பாரும், தற்பரராய்

70

ஓதல் பொருள்வேட்டல் ஓதுவித்தல் வேட்பித்தல்
ஈதல் இரத்தல் இருமுத் தொழிற்பழுவின்

வேதநூல் ஏணியாய் விண்ணேற அண்ணாந்து
கூதிர்ப் பருவத்தே குந்திக் குதித்தோடிப்

பாதி இரவில் பனிக்கயத்துள் வீழ்ந்துசல
சாதிகள்போல் வாரும், தலையோடும் வெள்ளென்பும்

பூதியும் வீழ்மயிரும் தாங்கிப் புதுச்சுடலை
பாதம் இரண்டும் படைத்து நடப்பனபோல்

வீதி வெருவ வருவாரும், வெண்துகிலைத்
தாதுக்கல் தோய்த்தேக தண்டிகளாய் முண்டித்து

75

வேதிய ரோடும் விரோதித்து முத்திக்குச்
சாதனம் ஆனந்த மேயென்று தம்பகவர்

ஓதி உரைத்த உரையெல்லாம் தோடகத்தும்
கீதையிலும் காட்டுவான் கீரிக் கடிகடித்து

வாதனைமேல் ஊண்விடா வாய்விடா நாண்விடா
ஓதனமும் பல்கறியும் உள்ளிட்டு ஒருதோழம்

தோய்தயிரும் நெய்யும் தொலைப்பாரும், என்றுபல
பேதகமாய் வெவ்வேறு பின்னிட்ட பாசண்டக்

காதறைகள் கட்டுரையை நன்றென்றும், காமத்தைத்
தீதென்றும், திண்ணென்ற செல்கதியொன்றுண்டென்றும்,

80

உண்மைச் சமயம் (சுபக்கம்)

தாதகியின் மெல்லரும்பும் தண்கரும்பின் கட்டியுமிட்டு
ஓதனம்நீர் என்னும் ஒருநான்கின் உற்பவிக்கும்

காதல் மதுவின் களிப்புவெளிப் பட்டாற்போல்
மேதினியும் அப்பும் விளைகனலும் காற்றுமெனும்

பூதமொரு நான்கின் புணர்ச்சி விசேடத்தால்
சாதனமாய் உள்ள சரீரத்திலேஉணர்வு

போதும் எனஅறியீர்; புண்ணிய பாவங்கட்கு
ஏதுவெனத் தோன்றுகின்றது இவ்வுடலே; இவ்வுடலுக்கு

ஆதியுமாய்த் தோன்றுகின்ற தவ்வுயிரே; அவ்வுயிர்க்குச்
சேதனமும், மற்றுஅவ் அசேதனமே இவ்வுடலென்று

85

ஏதம் அறத்தெளியீர்; இவ்வுடலுக் கிவ்வுணர்வே
ஓதும் உயிர்;மற்று உயிருண்டோ? உண்டாகில்

ஏதுவினால் காட்டீர்காள்! இந்திரியம் கொண்டன்றிச்
சோதிடம் கொண்டென்பீர்; தூமத் தினால்நெருப்புண்

டாதல் அறிவோம்; அதுபோல் அனுமானப்
பேதம் பிதற்றிப் பிடித்துயிரைக் காட்டுவிரோ?

ஏதேனும் ஒன்றைப்பண்டு எங்கேனும் கேட்டலுமே
ஆதார மான அனுமானம் கொண்டன்றிப்

போதான்ஊர் காட்டப் பொருள்காண்பான் போற்கண்டீர்;
வேதா கமத்தின் விகற்பத்தால் என்றியம்பல்

90

சாதா ரணமாம் தடிப்பிணக்கே; நும்முளே
வாதாய் வசையாய் வழக்காட்டாய் மார்க்கங்கள்

ஓதாத தோதி உள்தென்றது இல்லையென்பீர்;
ஏதாதி ஏதந்தம் என்றுரைப்ப தேகெடுவீர்;

போதாது இனிஉங்கள் பொய்கிடக்க; மெய்கேளீர்! -
சாதல் எவர்க்கும் தவிராது; வாணாளும்

பாதி உறக்கத் திலேகழியும்; பாதியிலே
நோதல் பிணிமூப்பு நோக்குஅறுக்கும்; இப்பிழைப்பு

போதுசெய ஒண்ணாது; பொன்பெற்றும் ஐம்பொறியின்
வேதனையை நீக்கிஅது வேண்டியது வேண்டுமது

95

மாதவமே என்று மடவார் இளமுலையே
தீதில் சுவர்க்கம் எனவே தெளிந்துரைத்த

நாதன் நமக்கினிய நம்பி உயிர்க்குறுதி
ஓதி அருளும் உலோகா யதன்காட்டும்

ஏதுவினைக் கண்டால் இதம்அகிதம் என்றுரையீர்;
யாதேனும் ஒன்றும் அறியா தவரைப்போற்

வாதங்களால் வீணாகும் வாழ்நாள்

பேதையரைக் காணில் பிணங்கிப் பிடித்தமுக்கி
மேதியினும் வெள்ளாட்டுப் பால்போதும், மின்மினியே

சோதி உடைத்துச் சுடரொளியில், தூமத்தின்
சாதி நெருப்பின் தழல்குளிரும், சந்தழலும்,

100

மேதகு தேன்புளிக்கும், மென்கரும்பும் கைக்குமென்பீர்!
ஆதி அனாதி அகாரண காரியமாம்

பேத அபேதப் ப்ரமாணாப்ர மாணமெனும்
வாய்தடு மாற்றத்தால் வாளா உரைக்கின்றீர்;

மேதைகாள்! வாணாளை வீணே கழித்ததன்பின்
வாதைத் தனம்பிடித்து வறகமறத் தற்கித்துப்

பேதிக்கும் பல்சமயப் பெட்டவாய்க் கட்டுரையால்
வேதிக்கப் பட்டு விளக்கிருக்கத் தீத்தேடிக்

கனியிருப்பக் காய்கவர்வீர்!

காதற் கலவிக் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்து
சேதப் படும்சிதட்டுத் திண்ணர்காள்! முன்னீர்க்கு

105

நாதமும், நாண்மலர்க்கு நாற்றமும், வெண்மதிக்குச்
சீதமும் உண்டாகச் செய்தாரார்? செய்தவத்தால்

யாதும் பயனில்லை; எவ்வுயிர்க்கும் எப்பொருட்கும்
ஆதல் அழிதல் இயல்பன்றோ? யார்தடுப்பார்?

காதலிக்கும் இன்பமெலாம் கைவந் திடக்காம
வேதனையை நீக்கி விரகப் பெருந்தவமாம்

ஓதப் பெருங்கடலில் மூழ்கீர்; ஒளிமதியின்
ஆதபத்தே நிலீர்; அகருவுடன் தண்பனிநீர்

மீது புகவீழ்ந்து மூழ்கீர்; விரைக்களபச்
சீதவெள் எத்தமுந்தீர்; தென்றற் களிநேறீர்;

110

வீதியிலே போய்ப்புகீர்; மெல்லமளி மேலேறீர்;
பாதகஞ்செய் பூஞ்சயனப் பஞ்சாங்க மத்திமத்தே

கேதமுற மூழ்கீர்; கெடுவீர்! இவையிற்றால்
பாதியினும் ஒவ்வாது பாழ்வருத்தம்; மெய்வருத்தம்

பொறியற்ற சமணர்

ஏதேனும் இன்பம் விளைக்குமோ எங்கட்கு?
மாதவ ஞான மதனா கமத்திலே

பேதையர்தோள் சேரப் பெறாதார் பெறுமதுதான்
ஆதி மயிர்கெட்டு அடையச் சடைபுனைந்து

பூதி உடலடையப் பூசியும் என்பணிந்தும்
சேதகமாசு ஏறத் திரிந்தும் குளிமறந்தும்

115

பாதியும் பாதியாய்ப் பஞ்சேந் திரியங்கள்
யாதினுக்கும் எட்டாதே ஏகாந்த சித்தராய்

ஓதனமும் தண்ணீரும் உண்ணாது உறங்காது
மாதவம்மேற் கொண்டு மனக்கருத்து முற்றுகவென்

றோதிய மார்க்கமொன் றுண்டாக உற்றுணர்ந்து
சாதனைகள் செய்வதுவே; சன்னதியில் தம்மடியேம்

பேதைமையால் செய்யும் பிழைபொறுத்து முத்திகள்தந்
தேதுமக்கு வேண்டுவதென்று இப்பிறப்பி லேயின்பம்

போத அருள்சுரத்தல் காணீர்;நும் பொய்த்தவத்தால்
சாதனைகள் செய்யும் சமணீர்!நும் முத்தியோர்

120

போதுறைவ துண்டோ? பொறியற்றீர்! போம்போம்நீர்!
ஓதப்புக்கு உள்ள மதியுங்கெட்டு உம்முள்ளே

சோதித்து முட்டறுத்துச் சுத்த வெறுவெளியென்று
ஓதிய முத்தி இருக்கும்ஊர் நும்மூர்க்குக்

காதமோ, காதறையோ, கண்டார்ஆர், கேட்டார்ஆர்?
முதலிக்க வல்லீரேல் சொல்லீர்;நும் முத்திக்கு

நாதனார் நாமறியா நாதரோ? நீர்நடுவே
மாதா பிதாவேண்டா வாய்விட்டா ரிட்டழைத்து

வோதார் குழல்தாவென் றோடாதே பாசண்ட
வேதாள வேடத்தை விட்டெறிந்த சிட்டராய்

125

உய்யும் வழி உரைப்பேன்

நாதா மதனா நமோநமோ ஓமென்று
தூய்தாக நீராடித் தொத்தினா ரைத்தொத்திக்

கோதாடும் இன்சொல் குதலைக் கிளிமொழியார்
பாதார விந்தத்தே வீழ்ந்து பழுவடியோம்

ஊதாரி ஆகாமல் காத்தருளீர்; ஒண்கனிவாய்ச்
சேதாரம் உண்ணத் திருமுகந்தந்து ஆளுமென்று

ஏதேனும் சொல்லி இரந்துருகீர்; எங்களினும்
மேதா விகளாகி மேம்படீர்; யானுமக்குத்

தீதாகச் சொன்னேனா? செத்தீர்!நும் புத்திக்கு
மூதேவி யாய்ப்பிறந்து முத்திப்பேய் தாக்கப்போய்ப்

130

பாதாள மான படுகுழியில் வீழ்வீர்கட்கு
ஆதாரம் ஆகி அதோ!கதியொன் றோதுவன்யான்

வாதாரி யேகெடுவீர் மன்மதன் பண்டாரம்
ஆதாளி போக அமண்சா தனைப்பட்டுக்

கோதாரி செய்து குடிகெட்டால் யானுமக்குச்
சேதாரம் இட்டிருக்க வேணுமோ? திண்ணர்காள்!

ஏதாதி ஆக இவையுரைத்தீர்? என்னெதிரே
மாதா உதரத்து வந்திலோம், வானின்றும்

தாதையும் இன்றித் தனித்தனியே யாமெல்லாம்
பூதலத்தே போத விழுந்தோம் எனஒருவர்

135

சாதிக்க வல்லீரேல் சொல்லீர்; தடுப்பரிய
ஆதரவுண் டேனும் அனங்கவேள் ஆணையால்

பேதையர்தம் கொங்கை பிடித்தாள்வர் பின்னையான்
போதுவதற் கின்றே புணையிடுவன்; போம்போகீர்;

அகிலத்தில் உழைப்பதெல்லாம் அகவின்பம் தழைக்கத்தான்

ஏதென்று இருந்தீர்? இவைகிடக்க; - புல்லரைப்போய்
நீதி நிலவை நியாய மனோகரணைச்

சாதுரிய வைப்பைத் தமிழ்நா டனைத்தமிழின்
மாதுரியம் தன்னை மலைப்பவர்தம் கேசரியைப்

பூதல கற்பகத்தைப் போல்வீர் எனப்புகழ்ந்திட்டு
ஏதிலரைப் பின்சென்று இரப்பதுவும், ஏற்றமுறு

140

காதைகரப் பாதல் கரந்துறைப் பாட்டாதல்
பாத மயக்காதல் பாடுவதும், பஞ்சமத்தைத்

தேதெனா என்றெடுத்துச் செஞ்சுருதி நல்யாழின்
சாதாரி வைப்பதுவும், தாள விதானத்தின்

சேதி அறியாதே தித்தாவென்று ஒத்தறுத்துப்
பாத வினியோகம் பண்ணுவதும், எண்ணாதே

ஆதிரையின் முக்கால் உதிக்கின்ற தாண்பெறுதி
பீதகநோக் குண்டு பெறுவாளும் பெண்ணென்று

சோதிடங்கள் மெய்ப்போலச் சொல்லுவார் சொல்லுவதும்,
ஆதுலரைத் தேடி அவரைப் பெறாதொழியில்

145

தீதிலதாய் வாழும் திடகடின காயத்தை
ஊதி இருந்தது உடம்பென்று ஒறுத்துமக்கு

மேதோச மேயென்று மெய்யே மருந்தென்றும்
ஏதேனும் ஒன்றையிட்டு எட்டொன்றாய் வெந்தநீர்

கோது படாமல் வடித்துக் குடிப்பித்து
வேதனைநோய் செய்துஅவரை வீழ்த்துவதும், பேதித்த

வாதனை ஒத்த மனோசிலையே வங்கமே
பாதரச மேளங்கள் பாவகமே என்றேத்தி

மேதகவே கட்டுவதும், வேண்டுநீர் வேண்டுமிது
மாதுரிய மேய்மனைவி மங்கிலிய சூத்திரமே

150

காதில் இருவனவே கல்யாணம் என்றிரவில்
ஏதிலரை வேண்டினீர் ஈண்டிக் கொணர்கென்று

சூதமொடு பொன்னெல்லாம் தூமகதி பொய்த்ததென்ன
ஊதுகுகை மாற்றி உணர்வுடையோர் தங்களையும்

வாதமென்னும் பித்தால் மயக்குவதும், வார்மதத்த
போதகத்தின் கைப்புக்குப் பொய்பொய் எனப்புகன்று

வீதியிற்கொண் டோடுவதும், வேட்டவிரு தங்கத்துக்
காதி உரையறிந்து கட்டுவதும், கட்டப்பட்டு

ஓதுவதும், ஏர்கொண்டு உழுவதுவும், முதண்டம்
போதுவதும், வாணிபங்கள் போயுழன்று தீவுதொறும்

155

பாதைபடங்கு ஓட்டுவதும், பாம்புபிடித்து ஆட்டுவதும்,
சூது பொருதுவதும், சூதா கமமுதலாஞ்

சாதனைசா திப்பதுவும், சம்பிரதம் காட்டுவதும்,
தீது முயன்று சிறைதளைச் சங்கிலியின்

வாதைப் படுவதுவும், மற்றும் கொலைகளவு
பாதகங்கள் செய்து படாதகட்டம் பட்டோடி

வேதனைகள் ஆனதொழில் ஏதேனும் செய்துதாம்
போதுவதும், போதப் பொருளீட்டி அப்பொருளால்

மாதரார் கொங்கை வழிப்படற்கே; - அன்றாகில்
பூதைகாள்! பூஞ்சரங்கள் பட்டுருவும் புண்வாயில்

160

வேதுகொள வோ?வெதுப்பிக் கட்டவோ? இட்டிகைமேல்
ஓதன பிண்டத் துடன்வைக்க வோ?உங்கள்

பெருமின்பம் விளையவே தருமதான விழைவெலாம்

முதறி வாளரைக் கேளீர்! முதலில்லார்க்
கூதியம் இல்லையென் றோதி உடல்வருந்திக்

காதம் பலகடந்து கங்கையும் காவிரியும்
கோதா வரியும் குமரியும்சென் றாடுவார்,

சேது தெரிசனங்கள் பண்ணுவார், செம்பொனாடு
பூதானம் கோதானம் உள்ளிட்ட பூசுரர்க்கு

மாதானம் செய்வார், மனுநால் வரம்பாகப்
போத வினியோகம் பண்ணுவார், பொய்யாது

165

நீதி நெறிமுறையே நெய்சொரிந்து தீவேட்டு
வேதமுதல் வேள்வி விளைப்பார், விளைப்பதெலாம்

கலவி இன்பக் கடல்

மாதரங்க வேலை வலய முழுதாண்டு
சீதள வெண்குடைக்கீழ்ச் செங்கோல் இனிதோச்சி

ஆதி மணித்தலத்தில் அம்பொற் பளிக்கறையில்
வேதிகை வெள்ளி விதானத்து நித்திலத்துப்

பாத நிலைப்பளிக்குத் தூணில் பவளத்தில்
போதிகை வைத்துப் புதுவயிர உத்தரத்து

வாதன மிட்ட மரகத மாணிக்கம்
போத வொழுக்கிப் பொதிந்தவயி ரீரியத்துச்

170

சோதி படைத்த துலாத்து நிலாத்திகழ்கோ
மேதகத்தி னாலுயரம் மிக்குயர்ந்த மாளிகைமேல்

மோதிர தாமத்து முத்து விதானத்துச்
சீதாரி தூபம் திசைபரந்து கந்திப்ப

மேதகஞ்செய் வெண்கலவை விம்மி விரைகமழும்
சாதி மலர்துதைந்த சந்தனப்பூந் தாமத்து

மாதூரிக வாச முகவாசம் என்றின்பச்
சாதூரிய வேட்கையினைத் தாமே கடைக்கூட்டிப்

போதகத்தின் வெண்மருப்புப் பொற்கால் மணிக்கட்டில்
மீதடுத்த பஞ்ச சயனத்து மீதேறி,

175

ஓதம் உலவும் ஒருபாற் கடல்துயின்ற
சீதரனும் செய்ய திருமகளும் போலத்தங்

காதல் மகளி ருடனிருந்து கைவந்த
சாதாரி நல்யாழின் தந்திரிகை யால்தடவி

வாதாரிக் காமா எனுமளவில் மாரணுந்தன்
போதின் புதுவாளி கோத்துப் புதுக்கரும்பின்

கோதண்டம் வாங்கிக் கொடும்போர் தொடங்குதற்குப்
பாதி வழிவந்தான் என்று பசுந்தென்றல்

தூதுவரத், தண்றும் துந்துமிபோல் வண்டார்ப்பச்
சீதளவெண் திங்கள் குடைக்கீழ்ச் சிலையனங்கள்

180

மாதர் முலைமத்த வாரணம்மேல் தோன்றுதல்கண்டு
ஓதமெனப் பொங்கித்தம் உள்ளப் பெருவெள்ளத்து

ஆதரவு கைமிக்கு அதிமோக தாகத்தால்
மாதிமையை விட்டெறிந்து மத்தப்ர மத்தராய்

ஏதும் அறியாது எதிரெழுந்து மேல்வீழ்ந்திட்டு
ஊதின் நுடங்கு மருங்குல் ஓசிந்தசையச்

சூதன கொங்கை முகங்குழை யத்தமுவித்
தூதளை தொண்டை இரண்டையும் வென்றமுதம்

போத உமிழ்ந்து புரண்டத ரந்திவளக்
கோதை பரிந்து விரிந்தலர் சிந்திவிழுந்து

185

ஓதி சரிந்து முரிந்து கரும்புருவம்
பாதி வளைந்து நிமிர்ந்து பரந்திருகண்

காத ளவும்புரளக் கைவளை பூசலிடப்
பாத சதங்கைகளின் பந்தி சலஞ்சலெனச்

சோதி மணிக்ஞழையும் தும்பியும் ஆடமகிழ்ந்து
ஓதி வலம்புரிமுத்து ஊசலும் ஆடமுகச்

சீத நகைத்தரளத் திங்கள் வியர்ப்பவிழுந்
தேதி லரொப்பமுனிந்து இன்ன தெனத்தெரியா

மாது ரியக்குதலைச் செஞ்சொல் மிழற்றவரும்
சாது ரியக்கலவிச் சாகர மூழ்குவதற்கு

190

ஆதரவின் மோகத்தால் அன்றே? அறுசமய
வாதத்தைத் தீர்க்கு மருந்தறியா தே,மடவார்

குதொத்த கொங்கைத் துறையறியார் நாப்பணை
கேதப் படுவேன் கெடுகுடியி லாமையினால்

நாதக் கடலின் நடுவே திடர்தோன்றிப்
போதப்பெற்றி யான்செய்த புண்ணியத்தை என்சொல்வேன்?

காதலால் யாம்புகழும் ஆதிநாதன்

சேதாவின் வெண்தீம்பால் செங்கமலப் பைந்தோட்டுப்
போதா நுகரும் புனல்வண் டமிழ்நாட்டு

மாதீப மானதொரு மூதூர், மதுரையெனும்
மூதூர் இரண்டுடையோன், முத்தமிழ்ப்பா நான்கினுக்கும்

195

ஆதாரம் என்ன அவதாரம் செய்தருளும்
மாதா, மனுநூல் மறைநூல் வரம்பாக

ஓதாது உணர்ந்த உரவோன், உலகினுக்கு
நேதா, இரப்போர் நிரப்பிடும்பை தீர்த்தருளும்

தா,தா வெனவுதவு தாதா,இத் தாரணியில்
வேதகம்செய் தீங்கலியின் வெம்மைகெடத் தண்மைதரும்

சீததுங்கள், மேக தியாகதுங்கள், தேன்பிலிற்றும்
தாதகிப் பூந்தொங்கல் தங்கோன் புலியையிம்

சேதுபரி யந்தம் செலுத்துதற்குத் தான்செலுத்தும்
சாதுரங்க முந்நீர்த் தனித்துரங்க மேல்கொண்டு

200

சோதி நெடுவாள் உறைகழித்துத் தோலாத
தீதில் வடமலையில் தென்மாளு வர்முனையில்

மாதண்டு சூல மழுவாள் எழுநேமி
கோதண்ட முற்கரம் கூர்வேல் குலிசமுதல்

ஏதி பலவும் இகலி இகல்செய
வாதி அலதி குலதி படவுடல்

பூதி இவுளி புரள மதகரி
பாதி உடல்கள் துணிய அணிபடு

சோதி மருவு தூரக நிரைபல
கேத மறிய முறிய எறிபடை

205

யூத பதிக ளிருவ ரொருவழி
யோத லொழிய ஒழுகு குருதியின்

ஓதை குமிழி உமிழ ஒருபது
காத மருவு கசைமதி கைகளு

நாத விருதர் தசையின் மிசைதரு
மோது முரசு நிரைசெய் துவசமும்

மீது பிணமு நிணமு மிவைமுதல்
ஆதி யலைய மலைய அரசர்கள்

போது முழுதும் அடையப் பொருகளத்துச்
சாதகமும் பாறும் தசையருந்தும் செம்பருந்தும்

210

பூத பசாசும் புலாலின் சுவைவெறுப்ப
மாதிரங்கள் எட்டும் வடுப்படுத்தி வாகைநறும்

போது புனைந்த புருடகண் டீரவன்பொற்
சாது சனவசனன் சங்க்ராம சந்தோசன்

போது செயாவசனன் புண்டரிக மார்த்தாண்டன்
சீத களப திலத முகவலயன்

சாதி குமுதவிழிச் சீகருண சன்மார்க்கன்
வேத சரிதன் விசய பரிநகுலன்

மாதுங்க துங்கன் மனதுங்க வல்லபனங்
கேதம் கெடுக்கும் கிரிதுர்க்க நிட்டுரன்

215

நீதி விநோதன் நிருபதுங்க வித்தகனெங்
காதலால் யாம்புகமும் காராண வாழ்வேந்தன்

ஆதிநா தன்றன் அருள்போல் குளிர்ந்துலகின்
மாதர் முலைத்துகில்போல் வந்தலைக்கும் வைகைநீர்

வைகைக் கரையில் வஞ்சியின் காட்சி

மோதி மதகிடறி மூரிக் கரைமருங்கில்
கேதகை மல்லிகை கிஞ்சுக மஞ்சரி

மாதவி வல்லரி சண்பக மாலதி
பாதிரி புன்னை பராரை மராஅமகிழ்

தீதறு மௌவல் செருந்தி குருந்தலர்
மாதளை பூகம் வருக்கை பழுங்கனி

220

சூத அசோகு துதைந்து சுரும்பமர்
தாது நெருங்கிய சந்தன நந்தன

வீதி புகுந்து விளையாடு மின்னோ?நங்
காதல் விளைக்கின்ற காமமோ? காமத்தின்

சேதோ மயமோ? திருவோ? திருவினுக்கும்
யாதோ? அனங்கனுக்கு வாழ்வோ? மதுரத்தின்

மீதோ? உலகின் விளைவோ? விலையிலா
யாதோ? இமையோர்கள் இன்னமுதோ? இன்னமுதின்

கோதோ? முலைபடைத்த கூற்றோ? என,ஒருவாப்
பாதார விந்தப் பரிபுரத்தோ டல்லாது

225

போதாத செங்கையணி அங்கொலிப்பப் பொங்கொலிவண்டு
ஊதாத மென்காந்தள் ஓரிரண்டோ! நொய்யஅரை

தாதோ! தளிரரசோ! கொய்யாத்தண் தாமரையின்
போதோ! முகமோ! வியர்த்த புருவமோ!

மீதோர் வளைசிலையோ! வெவ்விடமோ! வெவ்விடத்தின்
தீதோ! விழியோ! திறைகொள்ளும் வள்ளையோ!

காதோ! கனபொற் குழைசுமப்பக் காமனார்
தூதோ! நகையோ! துணையோ! துணைச்செவ்வாய்

சேதாம் பலோ!இலவோ! கிஞ்சுகமோ! தேன்பிலிற்றும்
போதோ! மலையோ முலைஇரண்டும் தான்சுமக்கப்

230

போதா தெனுமிடையோ! பொய்நுடங்கும் வஞ்சியோ!
யாதோ! எனதுயிரோ! என்றுரைக்க நின்றார்தம்

மன்மதன் கொடுஞ்சரம்

பாதத்தை ஓரா தே பார்த்தேனைப் பார்த்தனங்கள்
கோதித் தெழுந்து கொடுஞ்சிலையை நாணேற்றிப்

பேதித் தலறிப் பிரகிருதி போக்காதே
தாதொக்க வாங்கித் தழலோங்க ஐந்தம்பால்

ஆதக்க தெண்ணாதே ஐயா யிரமாகப்
போதத் தொடுத்தெய்த பூஞ்சரங்கள் புக்கமுந்தி

வாதித்த லாலே மனம்பதைத்திட்டு ஆலாலம்
வேதிக்க வீழ்வார்போல் வீழ்ந்தேனை வில்லாலே

235

மோதப் புகுமளவில் முன்னமே என்னுயிரைப்
பாதுகாப் பாமென்று பாரித்துச் சேமித்த

மாதர் முகசந்தர் மண்டலத்து வந்திழிந்த
சீத அமுத தியானத் தினால்தெளிந்து

சாதல் அருகிப் பிழைத்துத் தரித்தவயிர்
பாதியும் யானும் எழுந்திருந்து, பன்மணிக்குச்

அடிமையை ஏற்று அருளாதது ஏனோ?

சோதி கொடுக்கு முருகுடையீர்! தொல்கமலப்
போது வறிதாகப் பொன்னுலகம் புல்லெனவிங்

கேது கருதி எழுந்தருளிற்று? என்னுயிரை
மேதினியில் வாழ்விக்க வேண்டியோ? வெவ்வினையேன்

240

காதல் தனிநெஞ்சம் கட்டியது வட்டமுலை
மீதிட்ட வாரிட்டோ? மேகலையிட் டோ?புருவ

சாதிக் கொடியிட்டோ? சாத்தும் வடமிட்டோ?
யாதிட்டோ? வாயிட் டருளீரே, என்னுயிரைப்

போதிட் டருளீர்!நும் பொற்கலைசூழ் அல்குற்கும்
சூதொத்த கொங்கைக்கும் சொல்வனசெய் வல்லபத்தால்

பாதத் தினுக்கும் பணிசெய்வ தல்லால்மற்றி
யாதுக்கும் ஆகேன்; ஓகழாதே என்றனைநீர்

சாதுக்க நீக்கித் தனமே தனமாகக்
காதில் சுருளோலை ஓலையாய்க் கண்ணம்பால்

245

வாதித்த வானெழுதிக் கொள்ளீர்; வழிவழிநான்
தாதவர்க்கம் செய்து தளிர்மெல் லடிசுமந்து

பாதம் விளக்கிப் பரிகலத்தில் வைத்தமிழ்துண்டு
ஆதரித்தும் நீழல்போல் அப்போதைக் கப்போதே

யாதருளிச் செய்தீர், அதுசெய்வேன்; யானுய்ந்தால்
சேதமுமக் குண்டோ? திருவாய் மலர்ந்தருளீர்!

போதுமெனச் சொல்லிப் புகவீழ்ந்து கும்பிடலும்
ஏதிலர்போல் நோக்கா, இரங்காச், சிறங்கணியாச்,

சோதி நுதல்வெயராச், சொல்லுவதொன் றுள்ளதுபோல்
வாய்துடியா, விம்மா, மறவா, முறுவலியா,

250

வார்துகிலி னோடே வழக்காட்டா கப்பிறழாக்
கோதையும் என்மனமும் கட்டும் குழல்மீதே

கீதமும் வண்டும் கிடந்தலறக் கேட்டேன்;என்
காதலும் நூபுரமும் கால்தொடரக், கையகன்று

மாதவிப்பும் பந்தர் மறைந்தார்; - மறைதலுமே
யாதென்பேன்? யான்பெற்ற இந்தரபதம் பெற்றிழந்து

விரகத் துயரம்

பேதுறுவார் போல்மருகில் பெய்துறா முற்றவத்த
மாதி அலந்தலைப்பட டாவிசுழன் றேதவித்து

வேதனையால் வெவ்வுயிர்கொண் டுள்ளழிந்து தள்ளாடி
மாதுயரப் பட்டு மரமேறிக் கைவிட்ட

255

பேதையேன் ஏறுகின்ற பித்திலே பேயேறி,
சீதப் பசங்கதலி வெண்குருத்தில் செங்கழுநீர்த்

தாதைப் படுத்துத் தளிரடுக்கித் தண்குளிரி
மீதிட்டு வேமதனின் மேலே விறகிட்டும்

ஊதிக் கொடுப்பானுக்கு ஒக்கத் தவிசின்மேல்
நேதத்தை விட்டு நெருப்பவிப்பார் போலவே

வேதித் திடுங்களப மேல்மெழுகி அம்மெழுக்கால்
வாதைப்பட் டேனை மறுசூடு சுட்டதுபோல்

சேதித்த வேயங்குழலும் திங்களும்செய் தீங்கதனால்
ஆதித்தன் வேமழலின் அட்டதிவ் வெவ்வழலே;

வேதித்து வேலை விடிவளவு நின்றலைப்ப
நோதக்க நோவித்து நோயறியா தேபுகுந்து

260

பாதகத்தன் ஐந்தம்பு பட்டுருவும்; பன்மலர்கொய்து
ஊதை உடனியங்க, உள்ளம் உடன்தயங்க

ஆதரவின் வெள்ளத்தே அள்ளற் சுழியமுந்திப்
போது நெறியறியாது ஆழந்தேன்;என் புண்ணியத்தால்

மடந்தைக்காக ஊர்வேன் மடல்

மூதுணர்ந்த வள்ளுவனார் முப்பாலின் பிற்பாலில்
ஓதிய காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கி

யாது மடலல்ல தில்லை வலியென்றார்;
ஆதலினால் யானும் அதனையே மேற்கொண்டு

265

மாதரார் தாஞ்செய்த வல்லபத்தை வெல்லமனக்
கேதத்தை விட்டுக் கிழியின்மேல் கேசாதி

பாதத்தை யெல்லாம் எழுதினேன்; பண்டேதேய்த்து
ஊதப் பறக்கும் உடற்குப் பொடியுண்டு,

சேதப் படவேண்டாம்; தேடிவைத்த அப்பொடியைப்
போதப் பொலியத் தடவலாம்; பூம்பிஞ்சும்

கோதைப் புதுமலரும் கொள்வதற்குண் டாமென்னப்
போதித்து வெள்ளெருக்கும் பூளையும் வெள்ளென்பும்

சோதித்து வைத்தானென் தோழனொரு மாவிரதி;
காதுக்கும் கைக்கும் கழுத்துக்கும் கட்டுவேன்

270

வேதத்தா லேயுள்ள வெள்ளெலும்பின் ஆபரணம்;
வாதித்த போதே பெறலாகும் மாமதுரைக்

காதற் புறஞ்சூழ் கரும்பெண்ணை மாமடலைப்
போதக் கொணர்ந்து புவியில் செயத்தக்க

சாதிப் புரவி தனைக்கிட்டி முன்னோடி
ஈதுக் கிவனே நகுலன் எனஉரைப்பக்

காதல்நோய் செய்தாரைக் காமத்திற் காண்பளவும்
யாதானார் வேடம் இது?வென்ன இத்தெருவே

வீதிமா ஏறி வெளிகண்ட ஊர்தோறும்
வாதியா ஊர்வேன் மடல்.

275

வார்தோறும் பொங்கு மணிக்குரும்பை வல்லிபொருட்டு
ஊர்தோறும் நாடோறும் ஊர்கின்றேன் - சீர்தோறும்
செய்கைசூழ் சீலத் தியாகதுங்க நன்னாட்டில்
வைகைசூழ் பெண்ணை மடல்.

ஏறுவேன் நாளை இவன்நகுலன் என்னவே
மாறிலாச் சீகருண மானபரன் - சீறி
அதிரப் பொருமயானை ஆதிநா தன்றன்
மதுரைப் புறஞ்சூழ் மடல்.

நன்றிகள்:

பேரூர் ஆதீனத்தில் உள்ள பெரும்புலவர் வே. இரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் அய்யா அவர்கள் தொகுப்பில் உள்ள சுவடியும், சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்து, டி. 2417 எண்ணுள்ள சுவடியும் இப்பதிப்பின் ஆதாரங்கள். இந்த அரிய இலக்கியத்தைப் பதிப்பாக்க எனக்குதவிய நீதிபதி இரா. செங்கோட்டுவேலன் அவர்களுக்கும், திரு. கம்பராமன் அவர்களுக்கும் நன்றிகள் பலப்பல.